

Sygn. akt I C 2987/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sroczyński

Protokolant: st. sek. sąd. J. N.

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 roku w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.633,85 zł (dziewięć tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote 85/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.699,00 zł (tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Marcin Sroczyński

Sygn. akt I C 2987/15

UZASADNIENIE

W dniu 9 czerwca 2015 roku powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. L. kwoty 9.633,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 20 sierpnia 2014 roku w I. D. L. kierując w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień pojazdem marki M. o nr rej. (...) w wyniku niezachowania bezpiecznej odległości od poprzedzającego pojazdu uderzył w pojazd marki F. o nr rej. (...) kierowany przez K. M.. W wyniku zdarzenia uszkodzony został samochód marki F. stanowiący współwłasność K. M. i M. M.. Poszkodowani wystąpili o likwidację szkody z ubezpieczenia OC sprawcy szkody, który posiadał u powódki polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Ustalono, iż szkoda jakiej doznali poszkodowani wyniosła 12.125,30 zł za uszkodzony pojazd według specyfikacji wynikającej z faktury VAT nr (...) i 731,85 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu auta zastępczego według specyfikacji wynikającej z faktury VAT nr (...). Kwoty te zostały wypłacone poszkodowanym tytułem odszkodowania. Pismem z dnia 14 listopada 2014 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 12.857,15 zł tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania. Wezwanie zostało odebrane w dniu 18 listopada 2014 roku. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany w dniu 19 grudnia 2014 roku zwrócił się do powódki, w formie korespondencji mailowej, z prośbą o rozłożenie spłaty należności na raty. Pozwany jednocześnie uznał dług co do zasady, jak i wysokości. Pozwany dokonał zapłaty części należności w wysokości

3.223,30 zł, po czym zaprzestał spłaty zadłużenia. Powód wskazał, iż pozwany spowodował szkodę prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwym i bez wymaganych uprawnień. Zgodnie z art.43 pkt. 1 i 3 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych powódce przysługuje prawo dochodzenia od pozwanego zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 1490/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu nakazał pozwanemu aby zapłacił powodowi kwotę 9.633,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym złożył pozwany wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, iż nie kwestionuje że był sprawcą kolizji drogowej w dniu 20 sierpnia 2014 roku oraz że w chwili zdarzenia był w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień. Podniósł, iż nie zgadza się z wielkością szkody wyliczonej przez powoda, albowiem w jego ocenie jest wygórowana i nie znajduje pokrycia w załączonej dokumentacji. Podniósł również, iż dokonał dobrowolnej zapłaty kwoty 3.223,30 zł gdyż w jego ocenie jest to kwota odpowiednia do zaistniałej szkody. Kalkulacja naprawy nie uwzględnia wieku i zużycia pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Wyliczenie nie odnosi się do rzeczywistych wartości podobnego rodzaju pojazdów oraz kosztów ich naprawy. Zakwestionował również konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego.

W wyniku wniesionego sprzeciwu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 1490/15 utracił moc.

Sąd ustalił i zważył co następuje

Pozwany w toku rozprawy przed Sądem w dniu 23 lutego 2016 roku uznała powództwo. Tym samym przyznała okoliczności faktyczne i uznał żądanie pozwu. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zamierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było przesłanego do negocjowania uznania powództwa przez pozwanego. Podstawą prawną żądania był art. 43 pkt. 1 i 3 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę w stanie po użyciu alkoholu (art. 43 pkt 1 Ustawy), nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym (art. 43 pkt 3 Ustawy).

Pozwany wnosił o rozłożenia świadczenia na raty po 200 zł miesięcznie z uwaga i na jego sytuację majątkową. Powód nie wyraził zgody na rozłożenie spłaty świadczenia w ratach w wysokości wskazanej przez pozwanego. Powód zgodził się na rozłożenie świadczenia w pięciu miesięcznych ratach przy czym pierwsza rata w kwocie 2.268,85 zł i cztery kolejne raty w kwocie po 2.266,00 zł. Pozwany podniósł, iż nie jest w stanie płacić rat w wysokości wskazanej przez powoda. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Jak wskazuje się w judykaturze taka możliwość nie istnieje w sytuacji, gdy dochodzone od pozwanego roszczenie pochodzi z czynu niedozwolonego popełnionego umyślnie, w zamiarze uzyskania korzyści majątkowej (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 1972 roku wydany w sprawie o sygn. akt I CR 599/71 publik. Lex nr 7099). W stanie faktycznym sprawy okolicznością bezsporną było to, iż pozwany wyrządził szkodę kierując w stanie nietrzeźwym i nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.633,85 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (punkt pierwszy wyroku). O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z związku z § 6 pkt.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę

prawnego ustanowionego z urzędu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.699,00 zł (punkt drugi wyroku). Na koszty te składa się kwota 482 zł opłaty sądowej od pozwu i kwota 1.217 zł kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda.

Z uwagi na uznanie powództwa przez pozwanego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. (punkt trzeci wyroku).

SSR Marcin Sroczyński